

Megtartják

*El akartam engedni őket,
hogy zuhanbassak. Megtartottak.
Ide, mutatták, ide ülj le, itt találsz
kenyeret, erről a fáról szedj
gyümölcsöt. Türelmesek voltak:
kivárták, míg lehámlik rólam,
aminek képzelem magam,
és felismerem a ráncos, foltos
felület alatt az új, rózsaszín bőrt.
Robantam volna, visszafogtak.*

HEVESI JUDIT

Egyférfi Egynő

Mindig E. P.

*Hogy a végén,
így akarom mondani,
egy meg egy
(az nem három, hanem)
másmilyen kettő,
az egyik én vagyok.
Én vagyok az, akit elárultál,
és te vagy, aki most már mindig itt marad,
itt maradsz és az leszel,
aki sosem szerethet eléggé viszont.
De mire vége annak,
ami el sem kezdődött,
a sok árulás után
úgy lesz, hogy már te sem vagy,
és én sem vagyok,
csak a maradás van,
persze ezt akartam,
hogy itt maradj.
Ez a maradás.*

Kolozsvári balett

Szőcs Petrának

*Korán keltem.
Pár napja bejelentkeztem
a román kozmetikusnőhöz,
épp csak bemutatkozni tudott magyarul.
Bizalom, ez járt a fejemben,
de vékonyabbra szedte a szemöldököm,
mint abogyan szeretem.
Aztán a piac: a tulipánok és nárciszok illata
tompított valamit a gyűlölt balszagon.
Idén nem megyek templomba,
és nem veszek virágot.*

*Aztán megláttam egy nőt,
épp kilépett a jezsuita templomból,
hasonlított rám és boldog volt.
Mint egy balett-táncos, akit földhöz szögelték,
órákon át bámultam a gótikus oszlopokat
(otthonos vezeklés),
imádkoztam valakihez, akiben nem hiszek.
Csodára vártam. Közben bejött a pap és egy építész,
a templom renoválásáról egyezkedtek angolul.
Behind Jesus paint it blue!
Hogy fog az neki állni, édes Istenem?*

Intro

Tóth Krisztinának

*Hogy végül is megbalt
így kezdődik
az a test ami otthonnak hazudta magát
de nem emlékszem
a te tested volt vagy az enyém
azóta semmit sem mondok ki már úgy
mint azelőtt
útközben minden lényeges elmaradt
vagy elnémult mint egy késő őszi utca
abban a furcsa álomban ahol
a saját ágyamban ébredtem
de az ablakon kinézve nem ismertem*

*fel a várost és a mellettem fekvőt
a postás idegen nyelven gagyogott a szomszédnak.*

*És akkor újabb kép kicsivel életlenebb
egy kórházban sétálunk ketten
a falon sok rajz vagy fotó és
hogyan ennek itt van vége
ezt ismételted unos-untalan
aztán a lakópark és a téli sötét
egy férfi kiordít az ablakon de nem értem
üres az udvar a szemben lévő négyemeletes
sorház középső épületének második emeletén
valaki úgy hallgatja a metronómot mint Schubertet
végül nem is érthetünk meg mindent
ez persze legalább két különböző dolog
a metronóm a szintiszta ütem
csak ne lennék ilyen egyedül.*

TÓTH KRISZTINA

Bodza

*Kivágtam a bodzát
ezt is te ültetted
nem fog integetni
széles tenyerével*

*nem nőnek majd rajta
fekete bogyók hogy
lila ütésekkkel
pettyezzék a földet*

*nem fog kiszáradni
tetvesedni sem fog
egy gyökere van csak
amit el nem értem*

*az az egy gyökér a
kerítés alatt fut
ásóval kapával
se tudtam kiszedni*

*ha mégis kihajt majd
a jövő tavasszal
nem tudom nem tudom
akkor mit csinállok –*